

A Kálebova víra:

❖ Věrnost.

- Jméno "Káleb" znamená "pes". Jak ukázal ve svém životě, nepřijal toto jméno jako něco hanlivého, ale kvůli své neochvějné loajalitě. Byl věrný tam, kde jiní byli nevěrní. Zůstal věrný Bohu tam, kde se ostatní báli.
- Tam, kde deset zvědů vidělo města nedobytná a obry neporazitelné, viděl Káleb dobytá města a obry "snědené jako chléb" (4. Mojžíšova 13,28-33; 14,6-9).
- Spolu s Jozuem (o něco mladším než on) stál pevně za svým názorem, i když je zástup chtěl ukamenovat (4. Mojžíšova 14,10).
- Jejich příklad nás povzbuzuje, abychom si uchovali pevnou víru v Boha, který nám může umožnit to, co je pro nás nemožné.

❖ "Nuže, dej mi to pohoří..."

- Podle samotného Káleba, když Mojžíš požádal o zprávu, podal mu ji "podle nejlepšího svědomí" (Jozue 14,7) a "cele se oddal Hospodinu, svému Bohu" (Jozue 14,8). Pro jeho věrnost mu bylo slíbeno, že zdědí místo, na které při prohlídce šláply jeho nohy. (Jozue 14,9)
- Kálebovi bylo 40 let, když byl poslán jako špión. Po pěti letech dobývání z něj byl nyní 85letý muž (Jozue 14,10). Jeho tělo a mysl byly stále stejné a jeho myšlenky byly stále stejné. (Jozue 14,11)
- Nadešel čas, aby se dožadoval zaslíbení a dokázal, že jeho slova nebyla marná. S Boží pomocí měl snést obry a dobýt jejich města (Jozue 14,12-14).

❖ Síla příkladu.

- Když dobyl část území, které mu patřilo, přemýšlel Káleb o odkazu, který by měl zanechat. Budou jeho potomci dál důvěřovat Bohu jako on?
- Ukázal, že Bohu lze důvěřovat, ale nyní chtěl najít člověka, který by uplatňoval stejnou víru, aby mu mohl předat pochodeň.
- Proto slíbil ruku své dcery tomu, kdo dobyl Kirjat-sefer, zvaný také Debír. (Jozue 15,15-16)
- Jeho synovec Otniel byl udatný, který dobyl město, a stal se prvním soudcem Izraele (Jozue 15,17; Soudců 3,9-11).
- Poté, co se oženil s Kálebovou dcerou Aksou, přesvědčil jejího otce, aby mu dovolil rozšířit dobyté území (Jozue 15,18-19), a tak dokázal, že je důstojným dědicem Káleba.

B Skromný hrdina.

- ❖ Jako mladý muž byl Jozue vybrán Mojžíšem jako jeho pomocník. Ukázalo se, že je poslušný; statečný; věrný; vstřícný; a miloval Boží věci (2. Mojžíšova 33,11).
- ❖ Když nadešel čas, aby si nárokoval své vlastní území, počkal, dokud všechny kmeny nezískají své dědictví, a vybral si "přebytečný podíl" [Timnah-sera] (Jozue 19,50), město poblíž Šíla, kde byla postavena svatyně.
- ❖ Z jeho příběhu se dozvídáme, že:
 - Víra neignoruje fakta, pouze nabízí jiný úhel pohledu na chápání
 - Místo toho, abychom si stěžovali, jsme povoláni důvěřovat Božím plánům a podřízovat se jim.
 - Požehnání přichází k těm, kteří zcela zůstávají v Pánu
 - Život ve všech svých dimenzích musí být žit podle Božích plánů
 - Žít v Boží blízkosti se vyplácí (Žalm 84,10)

C Pohled, který přináší změnu.

- ❖ Bible nás zve, abychom hleděli na příklad velkých hrdinů víry se zvláštní pozorností věnovanou Ježíši, který je nejvyšším příkladem (list Židům 12,1-2).
- ❖ Když studujeme životy lidí víry, jako jsou Káleb a Jozue, učíme se důvěřovat Bohu tak, jak důvěřovali oni. aby byli pokorní jako oni; aby s odvahou vydávali svědectví o pravdě, jako to dělali oni.
- ❖ Jak se ale proměnit? Bible mluví jasně: nechme v sobě působit Ducha svatého (2. list Korintským 3,18). Jedná se o aktivní dílo. Musíme se rozhodnout být proměněni a, stejně jako Káleb, se pustit do práce. Jsme povoláni být živými oběťmi Bohu (list Římanům 12,1-2).